

Р Е Ш Е Н И Е

№190

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 09 юли 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети юни, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №190 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП - София, офис Перник, чрез процесуален представител ю.к. К.*** срещу решение №255/04.04.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1962 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е отменено НП №0107818/07.11.2011 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу „***“ ЕООД, гр. Перник, с ЕИК по БУЛСТАТ 113560797, с управител О. В. И.***, в качество „работодател“ и „осигурител“, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (наричана по-нататък Наредба Н-8 от 29.12.2005 г.), във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд за реализиране на административнонаказателна отговорност в нарушение на материалния закон като заявява, че за административнонаказващият орган е невъзможно в случаите, в които задължено да подава декларация обр. №6 е юридическо лице или ЕТ, санкция да бъде наложена на физическото лице - негов законен представител, като са изложени допълнителни доводи в тази посока. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява. Представява се ю.к. Кирилова. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – „***“ ЕООД, гр. Перник, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Цветков, дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното:

Районен съд – Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че дружество „***“ ЕООД, гр. Перник, в качество „осигурител“ и „работодател“, не е подал в срока по чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба №Н-8/29.12.2005 г. декларация съгл. чл. 2, ал. 2 Наредба №Н-8/29.12.2005 г., образец №6, с данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ във вр. със задължението си по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО за периодично предоставяне на данни в НАП. Нарушението е установено от инспектор по приходите в офис Перник при ТД на НАП – София на 28.09.2011 г. при проверка в информационния масив на НАП, като на същата дата 28.09.2011 г. на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник е намерил от правна такава, че в хода на производството по налагане на административно наказание е допуснато съществено процесуално нарушение, произтекло от неправилно приложение на санкционната норма, имащо за последица налагане на наказание, несъответно на вмененото на наказаното лице нарушение. Районният съд е постановил, че за същото деяние КСО съдържа специална санкционна правна норма, и това е нормата на чл. 355, ал. 2 от КСО, а не посочената от административнонаказващият орган (АНО) обща разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО. Прието е, че тъй като е налице специален текст, съдържащ фактически състав на вмененото на лицето нарушение: „... който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4...“, то санкцията по чл. 355, ал. 1 от КСО е неприложима що се отнася именно до нарушение, с такъв състав. При този си извод районният съдия е приел, че тъй като относимата специална санкционна правна норма не предвижда възможност за налагане на санкция на осигурител и работодател – ЮЛ или ЕТ, което е отчетено като законодателен пропуск, лицето посочено за нарушител не може да бъде наказано по посочения ред. Вследствие това районният съд е указал в решението си, че няма да се произнесе по съществото на спора и е отменил атакуваното пред него НП.

Административен съд – Перник не споделя позицията на първата съдебна инстанция.

На първо място неправилен е изводът на районния съд за наличие на допуснато съществено нарушение на процесуални правила в хода на производството по налагане на административно наказание, като съдът не е посочил и на какво основава заключението си. Дори и да не се споделя, изводът за неправилно приложение на материалния закон, направен по-нататък в атакувания съдебен акт, не влече след себе си нарушение на процесуални правила. По-скоро неправилно приложение на процесуална правна норма би довела евентуално до неправилно приложение на материалния закон. Нарушение в процедурата по налагане на административно наказание не е установено в производството пред районния съд и в неговия краен акт.

Относно съдържащото се в жалбата оплакване за неправилен извод на районния съд, че наказание е следвало да бъде наложено на физическото лице – законен представител на дружеството – осигурител и работодател, касационния съд смята за неотнормено и съответно неоснователно, тъй като подобен извод в атакувания съдебен акт не е правен.

На следващо място настоящият съдебен състав смята за неправилен изводът на първата съдебна инстанция, че е наложено административно наказание по реда на неотнормена санкционна норма, с което е приложен неправилно материалния закон, като съображенията за това са следните:

Вмененото на работодателя и осигурител, настоящ ответник нарушение, има следния фактически състав: 1. работодател и осигурител, 2. неподал в срок (не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски, вноските за гаранционен фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ и данъкът по чл. 42 от ЗДДФЛ), 3. декларация обр. №6 в съответната ТД на НАП.

Чл. 355 от КСО е единствената правна норма на раздел III от КСО. В 6 алинеи са предвидени административни наказания за неизпълнение на задълженията за деклариране на данни пред НАП и за невнасяне на задължителни осигурителни вноски. Относими към нарушение във връзка с неподаване в срок на декларация обр. №6 по Наредба №Н-8/29.12.2005 г., какъвто е процесния случай, са текстовете както на ал. 1 така и на ал. 2 от чл. 355 на КСО. Ал. 1 предвижда административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ за всеки, който наруши въобще разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО и в двете й точки, във връзка със задължението за периодично предоставяне на данни в НАП, като санкции са предвидени съответно както за ФЛ – нетърговци, така и за ЕТ и ЮЛ. В чл. 355, ал. 2 от КСО, е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ за „...всеки, който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. При това законодателно решение и въпреки непрецизността в съотношението и в изключението, двете норми се явяват в отношение на обща към специална. Предвиденото в ал. 2 административно наказание „глоба“ (приложима само по отношение на физически лица), води на извод, че във всеки случай на нарушение със състав неподаване на въпросната декларация в срок, с извършител ФЛ, ще се налага санкция именно по този специален ред. Във всички останали случаи: 1. неподаване на

въпросната декларация в срок от лица различни от физическо лице или 2. с изпълнително деяние, което различно от „неподаване на декларация в срок“, независимо от качеството на дееца – ФЛ или ЕТ или ЮЛ, приложим ще бъде санкционния текст на чл. 355, ал. 1, сочещ състав на нарушение по чл. 5, ал. 4 от КСО въобще, от който изключени са случаите с извършител физическо лице, неподадо именно декларацията в срок. Мотивите на районния съд, че липсата на прецизно законодателно решение не може да бъде основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност, чрез прилагане на санкционна правна норма по аналогия, въпреки правилни, са неотнوسими към процесния казус. Налагането на санкция по чл. 355, ал. 1 от КСО в случаи, когато нарушението не попада в хипотезата изцяло на ал. 2 от с. чл. няма да е прилагане по аналогия, а прилагане на общата санкционна правна норма, като няма да е налице разширително тълкуване, тъй като текстът на чл. 355, ал. 1 от КСО предвижда нарушение на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 от КСО въобще (което включва и неподаване на въпросната декларация в срок), както от ФЛ – нетърговци, така и от ЕТ, и от ЮЛ. Противното тълкуване би означавало липса на какъвто и да било механизъм за носене на административнонаказателна отговорност от ЕТ и ЮЛ в случай на неподаване на декларация обр. №6 в срок, какъвто пропуск законодателят в случая не е направил.

Предвид тези изводи на настоящия съд, решението на първата съдебна инстанция, като неправилно следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановен друго с произнасяне по съществото на спора, който смятаме за разгледан и пред първата съдебна инстанция, поради което делото не се налага да бъде връщано на районния съд. Този си извод касационния състав прави на база изложеното както в атакувания съдебен акт, така и предвид проведеното пред районния съд съдебно следствие. В решението на първата съдебна инстанция, по-горе описаната фактическа обстановка по отношение на нарушението и идентификацията на нарушителя е приета за „установена по несъмнен начин“, като са взети предвид всички представени и събрани по делото писмени и гласи доказателства. Поради това смятаме, независимо от декларирането в първоинстанционното решение, че няма да се разглежда спора по същество, че спорът в неговото същество е разгледан от първата съдебна инстанция, поради което и настоящия съд може да осъществи касационен контрол в тази посока също с произнасяне по същество.

Относно размера на определеното от административнонаказващия орган наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв., настоящия съд намира същото за правилно и справедливо определено, при съобразяване с правилата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН и съответно на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН в размер на минимума, но в границите на наказанието предвидено в чл. 355, ал. 1 от КСО за съответното нарушение. Конкретните обстоятелства, при които е извършено административното нарушение сочат за ниска степен на обществената му опасност. Деецът не е извършвал преди нарушения от вида, за който е санкциониран. Няма данни да е извършвал и други нарушения на разпоредбите на КСО и нормативните актове по неговото прилагане.

Водим от гореизложеното касационният състав смята, че решението на първата съдебна инстанция, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, следва да бъде отменено, а касационната жалба – уважена.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във връзка с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №255/04.04.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1962 по описа на съда за 2011 г., с което е отменено НП №0107818/07.11.2011 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу „***“ ЕООД, гр. Перник, с ЕИК по БУЛСТАТ 113560797, с управител О. В. И.***, като ВМЕСТО НЕГО постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП №0107818/07.11.2011 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу „***“ ЕООД, гр. Перник, с ЕИК по БУЛСТАТ 113560797, с управител О. В. И.***, в качество „работодател“ и „осигурител“, за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е определено налагане на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/